

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Please cite the original version:

Alén, I. (2022). Hur gör vi nu med handskakningen? *Västra Nyland* 25.10.2022, sida 9.

Isabella Alén

Kolumn: Hur gör vi nu med handskakningen?

”Av hela mitt hjärta önskar jag att vi återgår till den vanliga hederliga handskakningen”.

KOLUMN

25.10.2022 14:29

En vd sa en gång att när han var tvungen att välja mellan två kandidater med liknande kvalifikationer gav han positionen till kandidaten med det bättre handslaget.

Men innan vi går djupare in i ämnet handskakning, så djupt man nu kommer i en kort kolumn, bör vi ta ställning till ”är vi och samhället redo för att igen, efter en häftig pandemi, börja hälsa på varandra med en handskakning?”. Personligen har jag saknat den enkla gesten. Alltid ett lättsamt och trevligt sätt att inleda ett möte, en träff, diskussion eller en förhandling. Ge varandra de där några sekunderna för ett enkelt hej om man redan känner varandra, eller för att informera varandra om vem man är och kanske var man jobbar.

Läget efter pandemin har gjort att den vanlig handskakning nu mera har övergått till någon konstig form av dans. Man vet inte hur man ska göra. Är det knytnäve mot knytnäve, armbåge mot armbåge eller den där fot mot fot-versionen, som jag själv innerligt hoppas på att vi nu arkiverat för evigt. Så när man nuförtiden försöker klura ut vad som gäller med vem har man nästan utfört en liten ny form av ritualdans. Av hela mitt hjärta önskar jag att vi återgår till den vanliga hederliga handskakningen.

Studier visar att ett en handskakning kan förbättra kvaliteten på en interaktion, den ger en hög grad förtroende inom några sekunder.

En handskakning kommer inte naturligt för alla. Man kan bra förbereda sig genom att tänka på några enkla saker när du vet att du ska träffa människor. Se bland annat till att du har högerhand fri. Så du inte fumlar i sista stund med kaffekoppar och telefoner. Tänk också på hela ditt kroppsspråk och stå inte med händerna i fickorna. Se till att använda ögonkontakt och le. Hur svårt kan detta vara, kan man fråga sig, och utan att gå in på detaljer verkar detta vara väldigt svårt för ganska många.

Vi känner alla till ”döda fisken”-handslaget, den där lite svettiga, menlösa handflatan som knappt rör din egen. Och så har vi typen som tar i för ”kung

och fosterland". Vi får inte heller glömma handslaget där man hälsar helt normalt, men så lägger personen ännu in sin vänsterhand i leken och omfamnar hela din högerhand. Den handskakningen kan kännas helt okej vid en begravning men inte vid något annat tillfälle.

Och vidare till de internationella hälsningarna. En kyss, två kyssar, vänster kind, höger kind? Jag åtminstone har noll koll på detta. Håller mig så långt som möjligt till handslaget i och med att den är den mest acceptabla hälsningen i hela världen. Men det kan löna sig att göra sin hemläxa ordentligt om man är på väg på en arbetsresa. Första intrycket görs på några sekunder; och det första intrycket börjar med din hälsning.

Men så här till vardags så lever jag själv enligt teorin keep it simple. Hälsa vänligt, passligt handfast och se personen i ögonen. Som sagt hur svårt kan det vara.